

тъмнина, земята отъ дъно сѧ потърсила отъ страхъ, камъниети сѧ распръснали. Онаѧ была една сѧтелна нощъ, която произвела всемирна радостъ, и веселіе: тойзи единъ мраченъ день причина на скърбъ, и печаль. Въ онаѧ направилъ колкото благодѣаніе можалъ да направи Богъ къмъ челоуѣка: въ тойзи направилъ колкото беззаконіе може направи челоуѣкътъ къмъ Бога.

Правда имашъ да дѣмашъ, о Богочелоуѣче Исусе: „При скѣрбна ѣсть дѣшѧ моѧ до смѣрти.“ Много сѧ страданіята ти; голѣма е скърбъ-та ти; страданіѧ толко много, колкото не е търпѣло челоуѣческото търпѣніе; скърбъ толко голѣма, която не е испытало челоуѣческото сърдце. И на истина, Хрістіане, колкото азъ испытвамъ, за да намѣрѧ междѧ челоуѣциты единъ дръгъ примѣръ, толко намирамъ и болестъ-та въ страданіето, и скърбъ-та въ болестъ-та несравненна.

Голѣма е была завистъ-та Каінова противъ брата мѧ, нъ много по-голѣма е завистъ-та на Архыериты, и книжнициты противъ Господа; и неправедната Каінова завистъ не може сѧ сравни съ кръстната смъртъ Исусова. Голѣмо търпѣніето Ісааково, когато преше да сѧ принесе въ жьртва отъ Авраама, неговътъ баща; много по-голѣмо е Исусовото търпѣніе, който наистина сѧ пожьртвѣка отъ небесніѧ си Отецъ въ ненавистъ-та на враговеты мѧ. Голѣмо е нещастіето Іосифово да сѧ продаде отъ братіѧта си, да сѧ наклевети отъ една жена, и да сѧ затвори като престѣпникъ въ една тъмница: по-голѣмо е нещастіето Исусово, да сѧ продаде отъ своиты си ученици, да сѧ обвини отъ сонмището, да сѧ влече отъ сѣдовище на сѣдовище като престѣпникъ. Голѣмо презрѣніето Давідово, да го изгони сѣціѧтъ мѧ сынъ отъ престола, да го оставѧтъ подданницити мѧ, да го гонѧтъ слѣгыты мѧ съ камъніе, и да го хѣлѧтъ, когато той съ босы крака възлизалъ на Сілеонската гора; нъ Исусъ оставенъ отъ апостолыты вързанъ отъ войныты, увѣчанъ съ тръніе, наговаренъ съ кръста, придрѣженъ отъ хѣлы, и поношеніѧ отъ страната на цѣлъ градъ, да възлиза на Голгота, за да пріеме една бесчестна смъртъ междѧ два разбойника, тока не е ли едно оказно зрѣлище? Язъ исповѣдвамъ, че много голѣма е была болестъ-та на Іока, който сѧ былъ лишилъ отъ дѣцата, и отъ имотыты си, захвърленъ въ едно гноище, (навозъ, боклѣкъ), пзленъ съ раны отъ главата до краката; нъ той бѣше единъ